МАЛЯТКО

СЕРПЕНЬ
1972

ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Написав Семен КОГАН

Намалював Анатолій ВАСИЛЕНКО

ПОЇЗДИ

—Розкажіть нам,
Поїзди,
Звідки їдете
Й куди?
—Я на північ,
Я на північ,
Я на північ,
Де зима.
Бо на півдні
Так нагрівся,
Що й терпцю
Уже нема.
Їду, їду
До малят
В край морозів
І снігів
І везу їм
Виноград,

Щоб уволю
Кожен їв.
—Ти на північ,
Ти на північ,
Я ж—на південь,
До тепла.
Утікаю, утікаю
Від зими,
Що дуже зла.
Їду, їду
До малят
Теплих
Сонячних країв
І везу усім
До свят
І горіхів, і грибів...
Привітались
Поїзди—
Розпрощались
Поїзди.
Та й побігли,
Та й побігли
Той туди,
А той—туди.

З російської переклала Тамара КОЛОМІЄЦЬ

ЗУСТРІЧ З УЛЮБЛЕНИМ ПИСЬМЕННИКОМ

Олесь Донченко

Він любив погомоніти з дітьми. Як де стріне їх, то обов'язково пригостить цукерками, що завжди носив для такого випадку. А потім про все розпитає або розказує щось цікавеньке.

Якось зразу після війни Олесь Васильович набрів у лісі на маленьке дівча. Незграбними батьковими чобітьми воно затоптувало вогнище.

— Отакі хлопчаки! — поскаржилась дівчинка. — Розклали багаття та й пішли! А могло ж статися лихо — згорів би весь ліс!

— А ти хто?

— Я — лісничиха,

— Лісничиха? Та ця робота не по твоїх літах!

— А що ж робити? Тато з війни не прийшов. І маму фашисти вбили. А дідусь хворий. Ми з ним у лісовій сторожці живемо... Ото я й доглядаю ліс.

Олесь Васильович допоміг загасити вогнище, пригостив дівчинку цукерками. Ця зустріч так схвилювала його, що згодом він написав про маленьку лісничиху цілу книжечку.

Як підростете й самі навчитесь читати, то багато матимете втіхи з його творів.

Розповів Володимир МАЛИК

Написав Олесь ДОНЧЕНКО
Малюнок Віктора ЗАРЕЦЬКОГО

БАКЕН

Уривок з повісті

По даху мов квасоля розсипалася — зашуміла злива.

На порозі з'явилася мати.

— Васильку! Буря бакен зірвала. А скоро пароплав пройде. Пасажирський. Треба, щоб ти допоміг мені...

Вони виходять удвох. У матері два засвічені ліхтарі. Василько тягне весла. Буря валить з ніг.

У темряві мати намацує кілок і відв'язує човна. Один ліхтар вона подає Василькові.

— Синочку, світи мені з берега, то я знатиму, куди пливти. Я на твій вогник увесь час дивитимусь.

Хвиля підкинула човен. Мати вдарила веслами раз і вдруге — і швидко зникла: темрява поглинула її.

Василько лишився сам. Вітрюган штовхав його в спину, намагався скинути в річку, виривав із рук ліхтар.

Василько даремно вдивлявся в пітьму. Коли спалахувала блискавка, він бачив тільки сиві гребені хвиль.

Здалося, що мати вже не вернеться — човен, напевно, перекинувся. Піджак на Василькові давно мокрий, хоч викрути. Сорочка прилипла до тіла.

— Мамо, де ти? Чому тебе так довго нема?

Земля немов гойдається під ногами. Ось-ось вона не витримає цього грому й розколеться надвоє, і тоді все: і шалені хвилі ріки, і злива, і вся чорна ніч — провалиться в прірву.

Та саме в цю мить, коли після блискавки темрява зробилася ще чорніша, десь далеко на річці блиснув вогник.

— Мамо! Мамо!

І Василько радісно замахав ліхтарем.

«Це ж мати засвітила бакен! Мати засвітила бакен, і зараз пройде пароплав, і мати повернеться».

Хлопчик забуває все — і темряву, і грозу, і мокру одежу, і свій страх.

Мати засвітила бакен!

ЗАГАДКИ НАРОДІВ СРСР

БІЛОРУСЬКА

Що то за свинка — сталева спинка, а хвіст конопляний?

Голка з ниткою

ВІРМЕНСЬКА

Потягнеш за повід — рушить гора.

Верблюд

ЕВЕНКІЙСЬКА

Червона птиця увесь день літає, а під вечір за лісом сідає.

Сонце

РОСІЙСЬКА

Стоїть Гапочка— червона шапочка, всяк до неї нахиляється та низенько уклоняється.

Суниця

УКРАЇНСЬКА

Біжить чимчик по долині у сіренькій кожушині.

Зайчик

Намалював Амброз ЖУКОВСЬКИЙ

Малюнок Миколи КОМПАНЦЯ

КОЛГОСПНА ФЕРМА

Ще й сонечко не встигне зійти, а на фермі вже робота кипить. Кожна доярка працює старанно, завзято. А все одно без машин не впоралася б. Вони й води корівкам накачають, і сніданок наготують, і подоять їх.

А прибіжать на ферму дітлахи, то вже так і крутяться біля теляток. Те погладять. Те між ріжками почухають. Ще й свіжою травицею з луків почастують. Отож телятка і чекають на них з нетерпінням.

КЕШЧИН КРАЙ

Край, де живе Кешка, звуть Чукоткою. На Чукотці їздять не кіньми. На Чукотці їздять не автобусами і трамваями. А на оленях та собаках.

У Кешки є аж троє собак. І всіх він уже

запрягає у свої нарти. Кешці шість літ. І він вважає себе майже дорослим. Тато подарував йому сплетений із ремінців аркан. Справжнього мисливського ножа — його Кешка весь час носить при боці на поясі. А ще — бінокль. Таке щастя не кожному випадає.

Кешка дуже любить тата. Його тато знатний пастух: Геманкау в тундрі кожен знає. І Кешка у всьому хоче бути схожий на нього. Скоро він, як і тато, зможе, не спочиваючи, пробігти багато, багато кілометрів тундрою. Перележати під снігом пургу. А коли зустріне ведмедя, то й тоді не злякається.

Тато часто бере Кешку з собою доглядати

табуни. І Кешка пригощає оленів сіллю. Любить Кешка поблукати й біля моря. Береги там стрімкі. На них багато чаїних гнізд. Кешка ховається між каміння і слухає хлюпіт хвиль і кигикання чайок.

Потім іде вздовж скелястого берега, шукає малих чаєнят. Чаєнята часто зриваються зі скель, а вернутись назад не можуть. Кешка підбирає їх і обережно кладе в гнізда.

А ще він любить сісти де-небудь на валуні, прикласти до очей бінокля й спостерігати за морем. Пропливають по морю велетенські крижини. Виграють у хвилях моржі, нерпи, тюлені. І мандрують у далечінь блакитні кораблі...

Текст і фото Бориса КОРОБЕЙНИКОВА

Вірш Вадима СКОМАРОВСЬКОГО

ГОРІХОВИЙ ДОЩ

Вже зачах,
Вже заслаб
Подорожник!
А в кущах —
Кап-кап-кап
Дрібен дощик.
Сто краплин
Бризь та бризь
На стежини
Не з хмарин-
Мандрівниць,
А з ліщини.
Сто краплин-
Намистин
Дивних трішки.
Сто краплин?
Не краплин,
А горішків!

Написав Леонід ЛОБАНОВ

СОНЕЧКО І СОНЦЕ

Сонечко вгору повзе по травинці,
Чорний горошок у нього на спинці,
Грає проміння довкола яскраве,
Сонечку сонце всміхнулось
ласкаве.

Вірш Івана ДРОБНОГО

ТОПОЛЬКА

В холодочку свою доню колишу,
А тополенька зелена: «Шу-шу-шу».
Захотілося маленькій доні спать,
Це тополька помогла заколисать.

Намалював Віктор КАВУН

Малюнок Едуарда КОЛЕСОВА

МУРАШИНІ ОСЕЛІ

Мурашок стрінете всюди — і в лісі, і в полі.

Бити байдики вони не люблять. Працюють, немов змагаються. І все бігцем. Одні перебудовують та прибирають житло. Інші клопочуться коло довгастих подушечок, що з них, як курчатка з яєчок, народжується молода мурашва. Ще інші, мов солдати, стоять на варті й тільки угледять якого лиходійника, зараз беруться кусати його та чвиркати кислющим, як оцет, соком...

Довкола своїх осель мурашки сіють медунку, полин, чистотіл. Збирають насіння різних квітів. А трапиться де-небудь колосок жита чи пшениці, теж не поминуть. Стереблять — і все зерно в мурашині комори позсипають. Потім гарненько підсушать і на крупи передеруть.

Часто в мурашниках, ніби в оранжереях, ростуть гриби. А ще там є молочні ферми, де за корівок — попелиця. Рано-пораненьку на зелених кущиках мурашки беруться попелицю пасти. Наївшися, та починає давати «молочко». А спритні пастушки зносять його до мурашника.

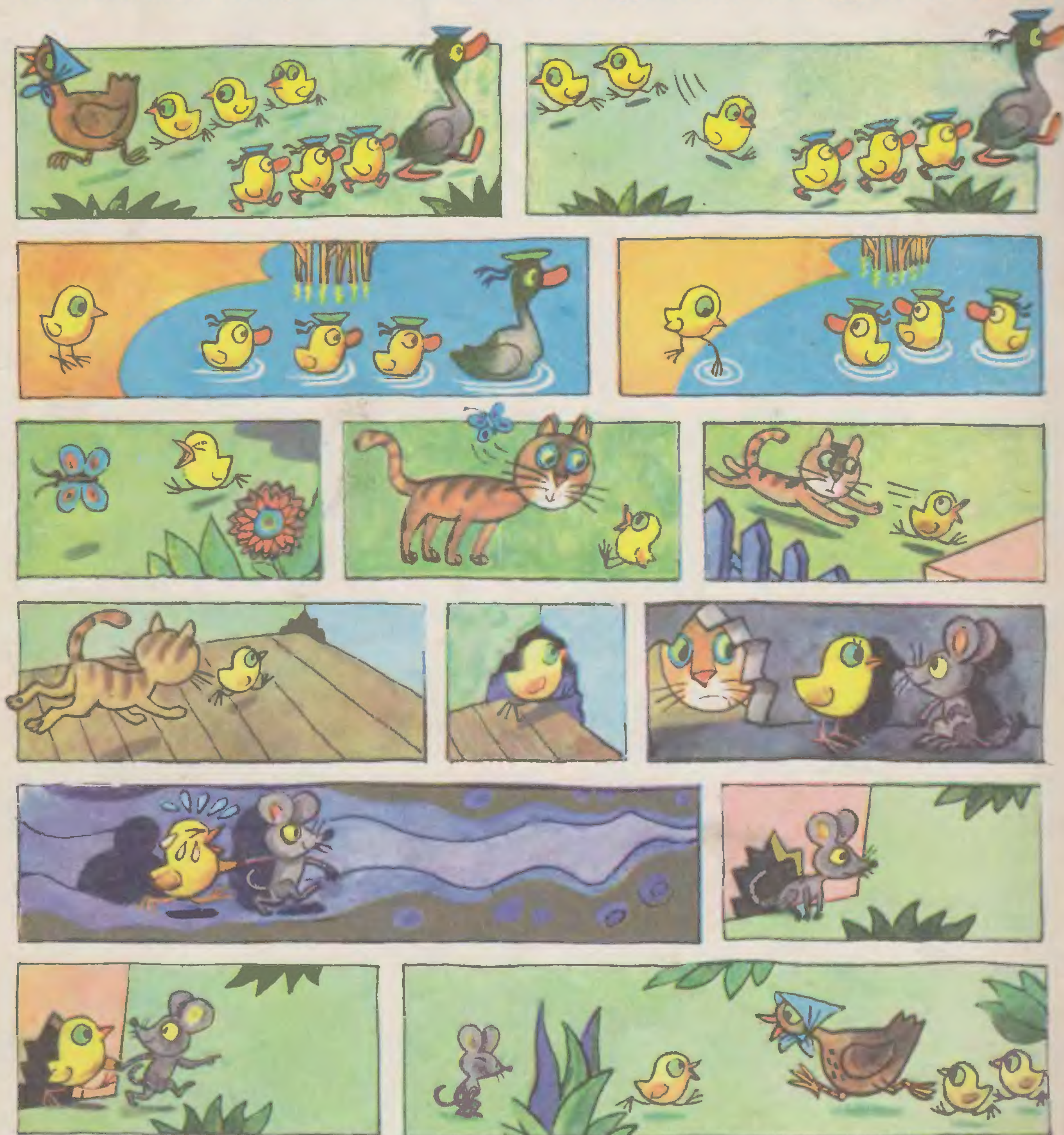
Гляди, вскочить між попелиць бедрик. У бедрика ого який апетит! Він може всю череду похапати. Рослинки тільки того й чекають. А мурашкам своїх корівок жаль. Отож вони й проганяють бедрика. Не поминуть вони й різних жуків, гусені, мух. Пильно оглядають свої володіння. І не сховається од них жоден, хто хоче заподіяти шкоду лісові, садкам чи городам.

Друзі, бережіть мурашок. Де зустрінете їхні оселі — обгородіть. Не пошкодуйте і грудочку цукру на мурашник покласти. Хай пригощаються.

Калинка

Ціна 15 коп.

ОСЬ ВАМ МАЛЮНКИ, БУДЬ ЛАСКА, А ВИ РОЗДИВІТЬСЯ Й ПРИДУМАЙТЕ КАЗКУ

Намалював Валерій ГОРБАЧОВ

Індекс 74304

Обкладинка й макет Віктора Кавуна

«М А Л Ю Т К А». Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста (на украинском языке)
Редакційна колегія: Г. П. Бойко, З. В. Волновиисьна, А. І. Григорук (відповідальний секретар), О. О. Животнов, В. Є. Карасьова, В. М. Куценко, Т. С. Петрусенко, А. К. Тетьора, Л. М. Письменна, О. Л. Рябоклач (головний редактор). Художник-редактор О. І. Мінора. Техредактор І. В. Лимонова. Рік видання 13-й. № 8(152) Виходить раз на місяць. Рукописи не повертаються. Ціна 15 коп. Здано до набору 20. VI. 1972 р. Підписано до друку 5.VII 1972 р. Формат паперу 84×108 1/16. Фіз.-друк. арк. 1. Умовн. друк. арк. 1,68. Обл.-вид. арк. 2,7. Тираж 640000. Зам. 02707 Ордена Леніна комбінат друку видавництва «Радянська Україна», Київ-252047, Брест-Литовський проспект, 94.
Адреса редакції: Київ-252004. Вул. Пушкінська. 28. Телефони: 24-25-81, 24-72-01. Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь»